

The background of the book cover features a photograph of a person walking away from the viewer in a dark, rainy environment. The person is holding a dark umbrella and is reflected in the wet, dark surface of a street or path. The scene is lit by ambient city lights, creating a moody and contemplative atmosphere.

ОСНОВНИ ВЪПРОСИ на живота

Джон Бланчард

ОСНОВНИ ВЪПРОСИ на живота

Джон Бланчард

Original Publisher :-
EVANGELICAL PRESS
Faverdale North Industrial Estate, Darlington, DL3 0PH, England

Original English Title :-
"Ultimate Questions"

Author :-
John Blanchard

©Evangelical Press 1987

Printed in Singapore

Жivotът е пълен с въпроси. Някои са тривиални, други са по-сериозни, трети са много важни.

Преди да си прочел тези думи, у теб може да съществуват въпроси, свързани със здравето ти, финансовото ти положение, работата, семейството или бъдещето ти.

Но най-големите и основни въпроси са свързани с Бога и твоето лично отношение с Него. Нищо в живота не е по-важно от това. Добро здраве, финансова стабилност, сигурно работно място, щастливо семейство и многообещаващо бъдеще са неща, които хората желаят. Но това са преходни неща и в крайна сметка се оказват безсмислени, ако нямаш жива връзка с Бога, която да бъде ясна и сигурна и да има вечна валидност.

В следващите страници ще откриеш защо човек има неотложна нужда от такава връзка с Бога и как може да се установи тя.

Въпросите, чието разглеждане следва, са най-сериозните и важни въпроси, които човек би могъл да постави. А пък отговорите са такива, че да принесат полза на всеки човек.

Моля те, прочети тези страници задълбочено и внимателно, ако е нужно — дори повече от един път!

Не бива да пренебрегваш това послание!

ИМА ЛИ НЯКОЙ ТАМ?

Този въпрос е фундаментален. Ако Бог не съществува, то търсенето My би било безсмислено. „Който дохожда при Бога, трябва да вярва, че има Бог“.¹ Въпреки че е невъзможно да се „докаже“ в математическия смисъл на думата съществуването на Бога, свидетелствата, които имаме около нас, са много убедителни.

Да вземем например съществуването на Вселената. Твърдението, че тя се е появила в резултат на една „случайност“, повдига много въпроси, без да дава отговор на нито един от тях. Същото се отнася и за хипотезата за „Големия взрив“. Откъде например са се появили суперините за него? Дори един „Голям взрив“ не може да направи нещо от нищо! Хипотезата за „еволюцията“ е много разпространена, но е също така слаба. Как може „нищо“ да еволюира в „нещо“, без да имаме предвид невероятно сложните форми на живот на земята?

Всичките останали хипотези са също така крехки. Единственото задоволително обяснение е това: „В началото Бог създаде небето и земята“². Нашият свят не е случаен резултат от гигантско щастливо стечание на обстоятелствата, чито съставни части са били „винаги налице“. Вместо това, „световете са били създадени с Божието слово, тъй щото видимото не стана от невидими неща“³. Творението е имало начало и е било въведено в съществуване от Бога. „Заштото Той каза и стана; Той заповяда и затвърди се“⁴.

Това се подкрепява от удивителния порядък и замисъл, които се виждат навсякъде, и от универсалните закони, свързващи всичко ведно — от безкрай на космоса до микроскопичните организми. Но устройството изисква конструктор, законите — законодател, а пък Бог е и двете! Бог, Който е направил света и всичко, що е в него, като е Господар на небето и земята, не обитава в ръкотворни храмове“⁵.

Най-силното „свидетелство за сътворението“ обаче е самият човек. За разлика от животните, човек притежава нещо, което се нарича „личност“. Той прави разумен избор, има съвест и може да прави разлика между правда и неправда. Той е способен да обича и състрадава. Но над всичко, човек притежава инстинкт за поклонение. От къде е получил тези качества? Нито еволюцията, нито пък някаква лавина от случайности биха могли да ги произведат. Най-ясният отговор е този: „И Господ Бог създаде човека от пръст из земята, и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана жива душа“⁶. Човек не е случайност; той е „страшно и чудно направен“⁷ от Твореца на Вселената.

ГОВОРИ ЛИ БОГ?

Този въпрос е жизнено важен. Оставени сами на себе си, ние нямаме никакво познание за Бога. „Можеш ли да изброяш Божиите дълбочини? Можеш ли да издриши Всемогъщия напълно?“⁸ Бог е извън нашия разум и ние имаме нужда Той да ни се открие.

Творението е един от начините, по които Той ни се открива. „Небесата разказват славата Божия и просторът известява делото на ръцете Му“⁹. Необозримостта на Вселената и нейното удивително равновесие, разнообразие и красота откриват много неща за Бога, Който я е създал. В творението Бог показва Своята изумителна сила, грандиозен разум и блестящо въображение. „Понеже от създаването на свeta това, което е невидимо у Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбирамо чрез творенията; така щото човеците остават без извинение“¹⁰.

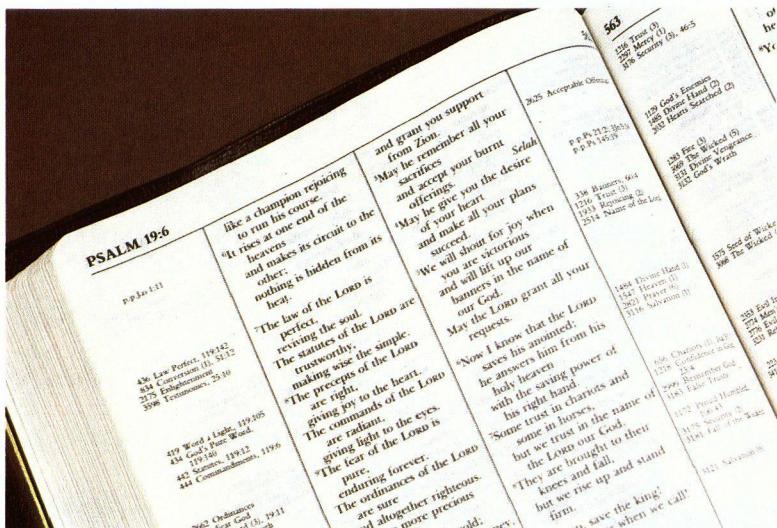
Когато общуваме един с друг, ние разчитаме много на думите. Бог също говори на човеците чрез думи — думите на Библията. Около 4000 пъти само в Стария Завет /500 пъти в първите 5 книги/ ще намериш фрази като: „Господ говори“, „Господ заповяда“ и „Господ каза“. Ето защо е основателно да се твърди, че по отношение на Писанието „никога не е идвало пророчество от

човешка воля, но светите човеци са говорили от Бога, движими от Святия Дух¹¹.

В никоя друга литература не могат да се намерят толкова ясни и подробни пророчества, направени от човеци, претендиращи, че са говорили от Бога, които по-късно са се изпълнили буквално. Възраженията, че всичко това е станало случайно, едва ли могат да се приемат сериозно.

Освен това, налице е огромното влияние на Библията върху живота на хората. Никоя друга книга не е имала такава сила, която да може да промени живот. В продължение на хиляди години милиони хора са доказвали чрез личния си опит, че „законът Господен е съвършен, възвръща душата; изявленето Господно е вярно, дава мъдрост на простиya; заповедта Господна е светла, просвещава очите“¹².

След 2000 години никой експерт в която и да било област не е успял да опровергае дори едно твърдение на Библията. Причината е следната: „Всичкото Писание е богоиздъхновено“¹³. Затова човек трябва да я приема „не като човешко слово, а като Божие слово, каквото е наистина“¹⁴.

ЩО Е БОГ?

Очевидно този е следващият въпрос, пред който човек се изправя. Едно е да се признае, че Бог съществува, а друго нещо е да се признае в общия смисъл, че Бог ни говори в творението и чрез страниците на Библията. Но човек трябва да знае повече от това. Що е всъщност Бог?

Библията ни дава много ясни и положителни отговори на този изключително важен въпрос. Ето някои от тях:

Бог е личен. Бог не е „нещо“, „сила“ или „влияние“. Той мисли, чувствува, желае и действува по начини, които Го изявяват като лично Същество. Но Той не е просто „Човекът над нас“ или някакъв вид „Свръхчовек“. „Но Господ е истинският Бог, живият Бог и вечният Цар“¹⁵

Бог е Един. Има само Един истинен Бог. Той казва: „Аз съм първият, Аз и последният и освен Мене няма Бог“¹⁶. Но Бог се е открыл като „Триединство“ на Три Лица: Отец, Син /Исус Христос/ и Свети Дух, като Всеки от Тях е наистина, напълно и равностойно Бог. Библията говори за „слава на Бога Отца“¹⁷; тя говори, че „Словото /Исус Христос/ бе Бог“¹⁸; тя говори още, че „Господ е Духът“¹⁹. Има само Един Бог, но божествената природа има Три Лица.

Бог е духовен. Той няма физически измерения. Той не притежава тяло, няма характеристики, които могат да бъдат определени чрез размер и форма. „Бог е Дух и ония, които Му се покланят, с Дух и истина трябва да Му се покланят“²⁰. Това означава, че Бог е невидим.

„Никой, кога да е, не е видял Бога“²¹. Това означава също, че Бог не е ограничен на дадено място в определен момент, но е едновременно навсякъде. „Не Аз ли изпълвам небесата и земята?“²² — заявява Господ. Освен всичко останало, това означава, че Бог знае изцяло всичко, което става навсякъде. Включва се не само това, което вършиш и казваш, но и всяка мисъл, която минава през ума ти.

Бог е вечен. Бог няма начало. С думите на Библията, „от века и до века Ти си Бог“²³. Никога не е имало време, когато Бог не е съществувал и никога не ще има време, когато Него не ще Го има. Бог казва за Себе Си, че е „алфа и омега, Който е и Който е бил, и Който иде“²⁴. Каквото Бог някога е бил, Той продължава да е, и винаги ще бъде. Той остава вечно Същият: „Заштото Аз, Господ, не се изменям“²⁵.

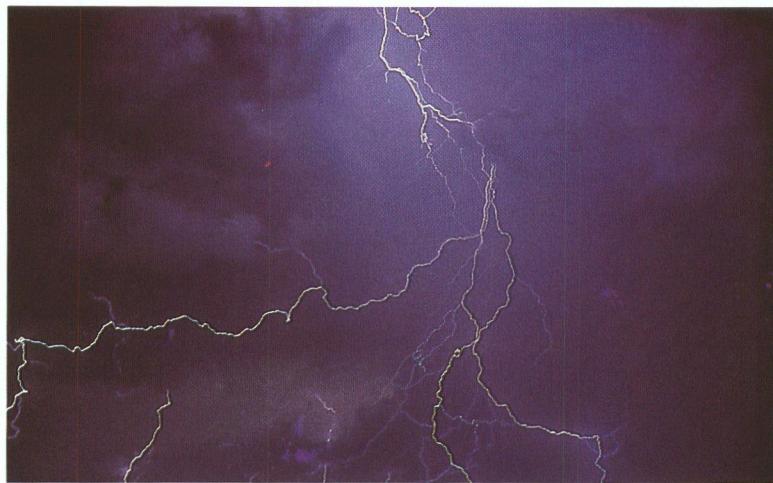
Бог е независим. Всяко друго живо същество зависи от човеци или предмети, а в крайна сметка — от Бога, но

Бог е напълно независим от Своето творение. Той може да съществува самостоително. „Нито Му са потребни служения от човешки ръце, като да би имал нужда от нещо, понеже Сам Той дава на всички и живот, и дишане, и всичко“²⁶.

Бог е свят. „Кой е подобен на Тебе, славен в святост, дивен та да Те възпяват, правещ чудеса? ²⁷“ Нищо не може да се сравни с Божията святост. „Няма свят, Какъвто е Господ“ ²⁸, защото Той е без всяка грешка или недостатък. Библията казва за Него: „Тъй като очите Ти са твърде чисти, за да гледат злото, и не можеш да погледнеш извращението“ ²⁹. А този свят Бог изисква святост от всеки един от нас. Днес Неговата заповед към нас е: „Бъдете святи, понеже Аз съм свят“ ³⁰.

Бог е справедлив. Библията казва, че „Господ е Бог правосъден“ ³¹ и „правда и съд са основа на престола Му“ ³². Бог е не само нашият Творец и Крепител; Той е също и нашият Съдия, награждаващ и наказващ както в ограниченното време, така и във Вечността, със съвършена и неоспорима справедливост.

Бог е съвършен. Неговото знание е съвършено. „И няма създание, което да не е явно пред Бога; но всичко е голо и разкрито пред очите на Този, на Когото има да отговаряме“ ³³. Бог знае всичко в миналото, настоящето и бъдещето, включително нашите мисли, думи и дела. Неговата мъдрост е съвършена и надвишава нашия разум. „О, колко дълбоко е богатството на премъдростта и знанието на Бога! Колко са непостижими Неговите съдби и неизследими пътищата Му!“ ³⁴

Бог е върховен Господар. Той е Единственият и най-висш Управител на Вселената, затова нищо не се намира извън Неговия контрол.

„Господ прави всичко, що Му е угодно на небето и на земята“³⁵. У Бога няма случайности или изненади. Той пише цялата световна история и „действува във всичко по решението на своята воля“³⁶. Бог няма нужда от нечий съвет или съгласие, за да предприеме и извърши нещо. Нито пък някой е в състояние да Го възпре да извърши онова, което Му е угодно: „И никой не може да възпре ръката Му или да Му каже: що правиш Ти?“³⁷.

Бог е всемогъщ. Той е всесилен. По Неговите Собствени думи: „Аз съм Господ, Бог на всяка твар; има ли нещо мъчно за Мене?“³⁸ Това не означава, че Бог върши абсолютно всичко /Той например не лъже, не се променя, не допуска грешки, не отрича Себе Си/, но може да прави всичко, което желае и което е логично за Неговия

характер. В Библията има кратки скици за някои от истините, които Бог е открыл в Словото Си за Своята природа и характер. Има други истини за Бога в Библията /и ние ще разгледаме една такава истина на стр. 22/, въпреки че има много неща, свързани с Него, които не можем да разберем. Той е, „Който върши велики и неизследими дела и безбройни чудеса“³⁹. В този смисъл Бог „е всемогъщ, не можем да Го проумеем, превъзходен е в сила“⁴⁰ и никаква човешка интелигентност или логика не може да промени това. Този факт не бива да ни учудва. Ако можехме да разберем Бога, Той би бил недостоен за нашето поклонение.

КОЙ СЪМ АЗ?

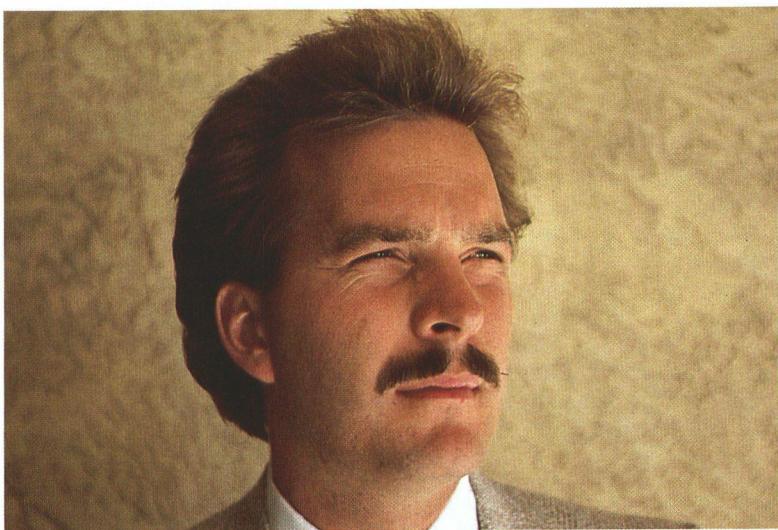
Напрежението и проблемите на съвременния живот подтикват много хора към неспокойно търсение на смисъла и целта на живота. Вече разгледахме някои неща за Бога. А какво ще кажем за себе си? Има ли човешкият живот някакъв смисъл или цел?

Първото нещо, което трябва да изясним, е, че човек не „съществува“ изобщо. Той е нещо повече от едно случайно струпване на атоми, свързващи се в съответна структура, която се нарича „човек“. Библията ни казва, че той е бил сътворен от мъдър и свят Бог. „И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде; мъж и жена ги създаде“⁴¹. Човек е нещо повече от едно високо развито животно или изтънчена маймуна. Той се отличава толкова от другите животни, колкото животните — от растенията и растенията — от минералите. По своите размери човекът е дребен в сравнение със слънцето, луната и звездите, но Бог му е предоставил уникално и почетно място във Вселената.

Това се вижда в една от първите Божии заповеди към човека: „Напълнете земята и обладайте я, и владейте над морските риби, над въздушните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята“⁴². Човекът стана личен представител на Бога върху земята, притежаващ пълномощие над всички останали живи същества.

Но на човека е дадено и специално достойнство. Това, че той е съдаден „по Божи образ“, не означава, че той е бил направен със същия размер или форма като Бог /ние видяхме, че Бог няма „размер“ и „форма“/, нито пък че е миниатюрно изображение на Бога, което притежава всички Негови качества в малки количества. Това означава, че човек е бил сътворен като духовно, рационално, нравствено и безсмъртно същество, имашо природа, която е била съвършена. С други думи, той е бил истинско отражение на Божия свят характер.

Нешо повече, човекът бе изbral с радост и постоянно да се покорява на всички Божии заповеди, като в резултат на това животът му бе в съвършена хармония с Твореца. Тогава той не изпитваше „криза на идентичност“! Той е знал точно — кой е и защо е дошъл на света, засмайки с послушание определеното му от Бога място.

Но не само човекът бе напълно удовлетворен от своето положение в света. Бог също бе доволен от човека! Ние знаем това, защото Библията ни казва, че след като бе завършил делото на творението Си, при което човекът бе венецът, „Бог видя всичко, което създаде; и ето, беше твърде добро“⁴³. В онзи далечен миг от историята съвършени хора бяха живели в съвършена околнна среда, в съвършени отношения помежду си и съвършена хармония с Бога.

Но днес положението е друго! Какво се бе случило?

КАКВА БЕ ГРЕШКАТА?

Незабавният отговор на въпроса е този: „чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха смъртта“⁴⁴.

На първите мъж и жена /Адам и Ева/ бе дадена голяма свобода, но също и едно сериозно предупреждение: „От дървото за познаване доброто и злото, да не ядеш от него; защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш“⁴⁵. Това бе идеалният изпит за желанието на човека да се покорява на онова, което казваше Бог, просто защото именно Бог го е казал. Но дяволът изкуси Ева да прояви недоверие и непокорство към Божияте думи. „И като видя жената, че дървото беше добро за храна и че беше приятно за очите, дърво желателно, за да дава знание, взе от плода му та яде, даде и на мъжа си да яде с нея, та и той яде“⁴⁶.

От онзи миг грехът навлезе в света. Поради доброволното си непокорство, човекът се откъсна от Бога. Вместо да продължават да обичат Бога, Адам и Ева се уплашиха от Него: „и човекът и жена му се скриха от лицето на Господа Бога между градинските дървета“⁴⁷. Вместо да продължат да бъдат обезпечени, сигурни и щастливи, техният грех ги бе накарал да се чувствуват посрамени, виновни и уплашени.

Но Бог бе казал, че човекът ще умре, ако не се покори; както и всъщност стана. Смъртта означава отделяне; в един ужасен миг човекът се отдели от Бога и умря духовно. Той започна да умира и физически, защото вече имаше погубена душа и смъртно тяло. Но това не бе

всичко: потомците на Адам и Ева наследиха опорочената им природа и греховния им характер. Оттогава, както при замърсяване извора на една река, отровата на греха започна да тече към всички Адамови потомци и „по този начин смъртта мина във всички човеци, понеже всички съгрешиха“⁴⁸.

Обърни внимание на тази важна дума „всички“, която очевидно включва в себе си автора и читателя на тази страница. Може би ние с теб няма да се срещнем никога на тази земя, но има нещо, което е общо за нас: ние сме грешници и ще умрем. „Ако речем, че нямаме грях, лъжем себе си и истината не е в нас“⁴⁹. А пък ако твърдим, че няма да умрем, ставаме смешни. Глупавото заобикаляне на фактите не спомага за тяхната промяна.

Много от заглавията на днешните вестници, телевизия и радио ни напомнят факта, че светът е объркан. Лесно е да се порицаят насилието, несправедливостта, безредиците и закононарушенията в обществото, но преди да критикуваш другите, се запитай дали си съвършен и дали водиш живот, който да угоди на святия Бог. Напълно честен, чист, любвеобилен и безкористен ли си ти? Бог знае отговорите на тези въпроси, а също и ти! „Всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога“⁵⁰. Ти си грешник по рождение, по природа, в своята практика и избор, затова трябва спешно да се изправиш пред фактите и последствията.

СЕРИОЗНО НЕЩО ЛИ Е ГРЕХЪТ?

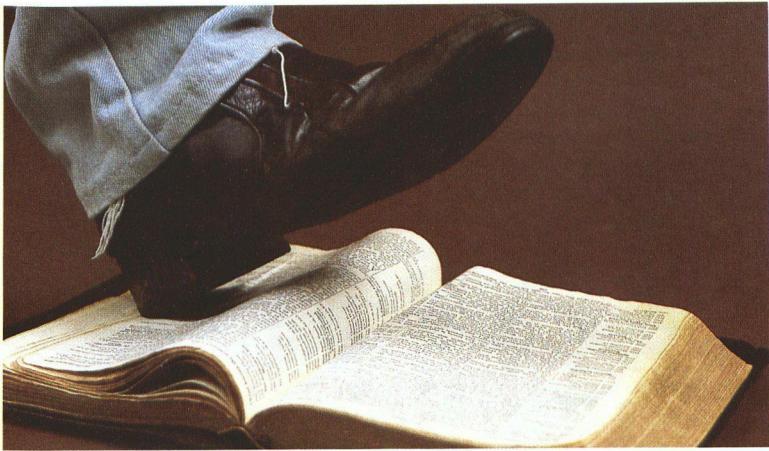
Щом се постави диагнозата на дадена болест, трябва да бъде зададен въпросът: „Сериозно ли е“? Още по-важно е да се постави този въпрос за духовната болест, наречена „грях“. Много хора се съгласяват почти с радост, че са грешници, защото нямат никаква представа какво означава това. Те гледат на греха просто като на „човешка природа“ или се скриват зад факта, че „всеки го прави“. Но подобни изявления отклоняват вниманието от истинския въпрос: сериозно нещо ли е грехът? Ето някои истини, които Библията казва за теб по този въпрос.

Ти си изгубил от своята истинска стойност. Това не означава, че ти си толкова лош, колкото не би могъл да си представиш, нито че вършиш непрестанно всеки вид грях. Това не означава също така, че не можеш да различаваш правилното от неправилното или пък не можеш да вършиш неща, които са приятни и полезни. Но това означава, че грехът е поразил всяка част от твоята природа и личност: твоя ум, воля, чувства, съвест, предразположение и въображение. „Сърцето е измамливо повече от всичко и страшно болно“⁵¹. Коренът на твоя главен проблем не е в онова, което вършиш, а в това, което си! Ти съгрешаваш, понеже си грешник.

Ти си опетнен. Библията не оставя място за съмнение по този въпрос: „Защото отвътре, от сърцето на човеците, излизат зли помисли, блудства, кражби, убийства,

прелюбодеяства, користолюбие, нечестие, коварство, сладострастие, лукаво око, хулене, гордост и безумие“⁵². Обърни внимание, че този списък включва мисли, думи и действия. Това показва, че пред Божия поглед всеки грех е еднакво сериозен. Някои хора свеждат своята представа за греха само до нещо като: убийство, блудство или кражба, но Библията дава ясно да се разбере, че нямаме право да гледаме на греха по този начин. Грехът е състояние, което не може да хармонира на съвършения стандарт за живот, който Бог изиска. Всичко казано, помислено или извършено от нас, което не е съвършено, е грех. А сега обърни внимание на този въпрос: „Кой може да каже: очистих сърцето си, чист съм от греховете си?“⁵³

Ти си непокорен. Библията учи, че „грехът е беззаконие“⁵⁴, преднамерен бунт против Божия авторитет и закон. Никой граждansки закон не те принуждава да лъжеш, да мамиш, да имаш нечисти мисли или да съгрешаваш по някакъв друг начин. Ти сам избиращ пътя на греха. Сам избиращ да нарушаваш святия закон на Бога. Преднамерено не Му се покоряваш, а това е сериозно нарушение, защото „Бог е праведен съдия, ... Който се гневи всеки ден на нечестивия“⁵⁵. Бог не може да бъде снизходителен към греха и можеш да бъдеш сигурен, че нито един грех няма да остане ненаказан.

Малка част от Божието наказание за греха се изпитва в този живот /макар че човек може и да не го разбере/. Но окончателното наказание ще бъде изпитано след смъртта, когато в деня на Страшния Божи съд „всеки от нас ще отговаря за себе си пред Бога“⁵⁶.

КЪДЕ ЩЕ ОТИДЕШ СЛЕД СМЪРТТА?

Съществуват много мнения за това, какво става с човека, когато умре. Едни казват, че човек бива унищожен, други — че всички ще отидат на небето. Трети вярват в някакво място, където грешните души ще се пригответят за небето. Но Библията никъде не подкрепя тези мнения.

Вместо това, ние четем следното: „на човеците е определено веднъж да умрат, а след това настава съд“⁵⁷. Онези, които са изправили своите отношения с Бога, ще бъдат въведени в небето, за да прекарат вечността в Неговото славно присъствие. Останалите „ще приемат за наказание вечна погибел от присъствието на Господа и от славното явление на Неговата сила“⁵⁸. Най-често употребяваната дума в Библията за това е „ад“. Ето четири важни истини за ада:

Адът е действителен. Той не е нещо „измислено от църквата“. Библията говори по-често за ада, отколкото за небето и не оставя никакво съмнение за неговата реалност. Тя казва, че човек може да получи „осъждане в ада“⁵⁹, като бъде хвърлен в него.

Адът е страшен. Той се описва в Библията като „мъчително място“⁶⁰ или „огнена пещ“⁶¹, като място на „погълщащ огъня, вечни пламъци“⁶². Той е място на страдание, с „плач и скърдане със зъби“⁶³, където няма „отдих нито денем, нито нощем“⁶⁴. Тези думи са ужасни,

но истинни. Онези, които ще се намерят в ада, ще бъдат лишиeni от всяко добро, ще бъдат проклети от Бога, без да могат да разчитат дори на нищожна подкрепа или утеша, която може да подсигури Неговото присъствие.

Адът е окончатален. Всички пътища към ада са еднопосочни. Те нямат изход. Между ада и небето „е утвърдена голяма бездна“⁶⁵. Ужасът, изоставеността и агонията в ада нямат за цел да пречистват, но да накажат; и то — завинаги!

Адът е един справедлив факт. Библията ни казва, че Бог „ще съди Вселената справедливо“⁶⁶ и е справедливо грешникът да бъде изпратен в ада. В крайна сметка Бог му дава онова, което той сам си е избрали. Той е отхвърлил Бога тук; Бог ще го отхвърли обаче там. Грешникът е изbral живот на нечестие; Бог обаче ще заклейми избора му — завинаги! Едва ли може човек да обвини Бога в несправедливост или нечестно отношение!

В светлината на тези ужасни истини трябва да се замислиш над един въпрос, който бе поставен на някои хора в Новия Завет: „Как ще избегнете от осъждането в ада?“⁶⁷

МОЖЕ ЛИ ДА ПОМОГНЕ РЕЛИГИЯТА?

Някои наричат човека „религиозно животно“. „Енциклопедия на религията и етиката“ /Ню Йорк, 1908-1926/ изброява стотици начини, по които хората са се опитвали да задоволяват своите религиозни потребности и чувства. Те са се покланяли на слънцето, луната и звездите; на земята, огъня и водата; на идоли от дърво, камък и метал; на риби, птици и животни. Те са се покланяли на безброй богове и духове, които са били плод на изопачената им представа за Бога. Други са се опитвали да се покланят на истинския Бог чрез многобройни жертви, церемонии, тайнства и богослужения. Но „религията“, колкото и искрена като изява да е била тя, не може никога да реши човешкия проблем с греха, поне по три причини:

Религията никога не може да удовлетвори Бога. Религията представлява опита на човека да се представи добре пред Бога, но всеки подобен опит е безплоден, защото и най-добронамерените човешки усилия са несъвършени и неприемливи за Бога. Библията е пределно ясна: „цялата ни правда е като омърсена

дреха“⁶⁸. Бог изисква съвършенство; религията не отговаря на това изискване.

Религията никога не може да премахне греха. Твоите добродетели не могат да унищожат пороците ти. Добрите постъпки не могат да премахнат лошите. Ако човек може да угоди на Бога, то не става „чрез дела, за да не се похвали някой“⁶⁹. Нито едно религиозно усилие — кръщенета на малки деца, първо причестяване, кръщение на възрастни, вземане на причастие, посещаване на богослужения, молитви, дарения, жертви на време и сили, четене на Библията или каквото и да било друго нещо — не може да унищожи дори и един грях.

Религията никога не може да промени греховната природа на човека. Поведението на даден човек не е главният проблем, а само симптомът. Сърцевината на човешкия проблем е човешкото сърце, а по природа човешкото сърце е покварено и повредено. Ходенето на църква и участието в религиозни церемонии може да породи у теб хубави чувства, но те не могат да те направят по-добър. „Кой може да извади чисто от нечисто? Никой!“⁷⁰ Някои от религиозните действия, които споменахме по-горе, са очевидно „добри“ сами по себе си. Например препоръчително е да се ходи на църква, да се чете Библията, да се молим, защото Бог иска от нас да правим това. Но човек не трябва да разчита на тях, за да се покаже праведен пред Бога. Тези неща са не само безсилни за това; ако ти уповаваш изключително на тях, всъщност потвърждаваш своя грях и своето осъждение.

ИМА ЛИ ОТГОВОР?

Да, има един отговор, който Сам Бог дава! Централната идея на Библията е обобщена в тези думи: „Заштото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот“⁷¹.

Вече видяхме, че един справедлив и свят Бог трябва да наказва греха. Но Библията ни казва също така, че „Бог е любов“⁷². Бог мрази греха, но люби грешниците и желае да им прости. Но как може един грешник да бъде оправдан справедливо, след като Божият закон изисква неговата духовна и физическа смърт? Само Бог би могъл да разреши този проблем и Той постигна това в лицето на Иисус Христос. „Бог прати Сина Си да бъде Спасител на света“⁷³.

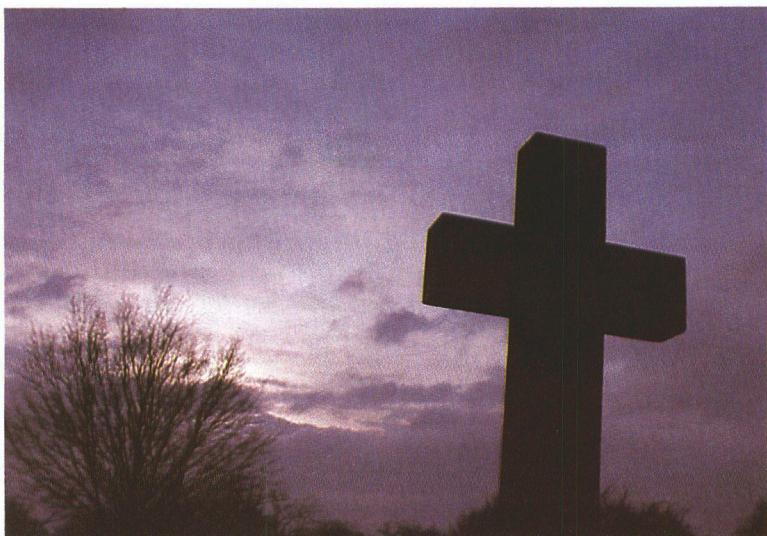
Бог-Син стана човек, приемайки човешка природа. Но макар че Иисус стана напълно човек, Той остана и напълно Бог: Библията казва, че в Христа „обитава телесно всичката пълнота на Божеството“⁷⁴. Той остана дотолкова ненакъренен като Бог, сякаш не бе станал човек; Той остана дотолкова ненакъренен като човек, сякаш не бе Бог. Следователно Иисус Христос е уникален и Библията потвърждава това по много начини. Неговото зачатие бе уникално; Той нямаше човешки баща, а бе заченат в утробата на девица чрез чудната сила на Св. Дух. Неговите слова бяха уникални: хората „се учудваха

на учението Му, защото Неговото слово беше с власт“⁷⁵. Чудесата Му бяха уникални: Той „изцеляваше всяка болест и всяка немощ между людете“⁷⁶, като при няколко случая дори възкреси и мъртви. Характерът Му бе уникален: Той бе „във всичко изкушен като нас, но пак без грях“⁷⁷, затова Бог-Отец каза за Него: „Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение“⁷⁸.

Обърни внимание на последното изречение! Това означава, че като човек, Иисус е спазвал Божия закон във всяка негова част, поради което не е попаднал под двойното смъртно наказание на греха. Но въпреки това Той бе арестуван по скалъпени обвинения, бе осъден по фалшиви показания и накрая бе разпнат в Йерусалим. Неговата смърт не бе нечия прищявка или неизбежен инцидент. Тя бе част от „определената Божия воля и предузнание“⁷⁹. Отец изпрати Сина Си с единствената цел да заплати смъртното наказание на греха и Иисус дойде на земята доброволно. По Собствените Му думи, целта на Неговото идване на света бе „да даде живота Си откуп за мнозина“⁸⁰. Неговата смърт и Неговият живот бяха уникални.

Затова от жизнено важна необходимост за теб е да разбереш какво е станало всъщност, когато Иисус умря и какво означава Неговата смърт за теб.

ЗАЩО ПЪК КРЪСТ?

Цялото учение на Библията сочи към смъртта на Иисуса. Нито съвършеният Mu живот, нито чудесното Mu учение, нито мощните чудеса, извършени от Него, могат да бъдат фокусът на библейското послание. Всичко това е важно, но Иисус дойде на света преди всичко, за да умре. Кое прави Неговата смърт толкова важна? Отговорът е, че Той умря като Заместител, като Носител на греха и като Спасител.

Иисус — Заместителят. Това изявява любовта на Бога. Грешниците са виновни, изгубени и безпомощни пред светия закон на Бога, който изисква наказание за всеки грех. Как биха могли да избегнат справедливия Божи гняв? Отговорът на Библията е следният: „Бог показва любовта Си към нас в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас“⁸¹. Като част на удивителния Божи план за избавление, Бог-Син пожела да заеме мястото на грешниците, приемайки справедливото наказание за техния грех. Безгрешният Божи Син пострада и умря за тях доброволно — „Праведният за неправедните“⁸².

Иисус — Носител на греха. Това изявява святостта на Бога. Във връзка с Христовата смърт не е имало никаква фалшификация. Наказанието за греха бе напълно

платено. Той умря не само физически, но и духовно. Висейки на кръста, Той извика: „Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?“⁸³ В онзи ужасен миг Бог-Отец се бе отвърнал от Своя възлюбен Син, Който понасяше тогава наказанието на раздялата с Бога. Обърни внимание как този факт показва съвършената святост на Бога! Всеки грях, всякакъв грех трябва да бъде наказан. А когато Иисус зае мястото на грешниците, Той се натовари с такава отговорност за греховете им, като че ли Сам ги бе извършил. Този, Който притежаваше съвършения живот, изстрада двойното смъртно наказание за вината на грешниците.

Иисус — Спасителят. Това изявява мощта на Бога. Три дни след Своята смърт, Христос „бе обявен със сила като Божи Син чрез възкресението от мъртвите“⁸⁴. Той даде „много верни доказателства“, като „представи Себе Си жив“⁸⁵. Той, след като бе „възкресен от мъртвите, не умира вече; смъртта няма вече власт над Него“⁸⁶. Възкресявайки Христа от мъртвите, Бог изяви мощно съгласието Си, че приема Неговата смърт вместо смъртта на грешниците като пълно и съвършено изкупление за наказанието поради греха и като основа, на която може да предложи пълна и свободна прошка на онези, които иначе биха били обречени да прекарат вечния си живот в ада.

Но какво приложение има всичко това за теб? Как можеш да оправиш отношенията си с Бога? Как може да стане Христос твой Спасител?

КАК МОГА ДА БЪДА СПАСЕН?

Прочитайки книжката дотук, породи ли се у теб желание да бъдеш спасен? Искаш ли да оправиш отношенията си с Бога на всяка цена и при всички обстоятелства? Ако още не си готов, ти не си схванал значението на страниците, които си прочел. Затова би трябвало пак да ги прочетеш, бавн и внимателно, като молиш Бог да ти покаже истината.

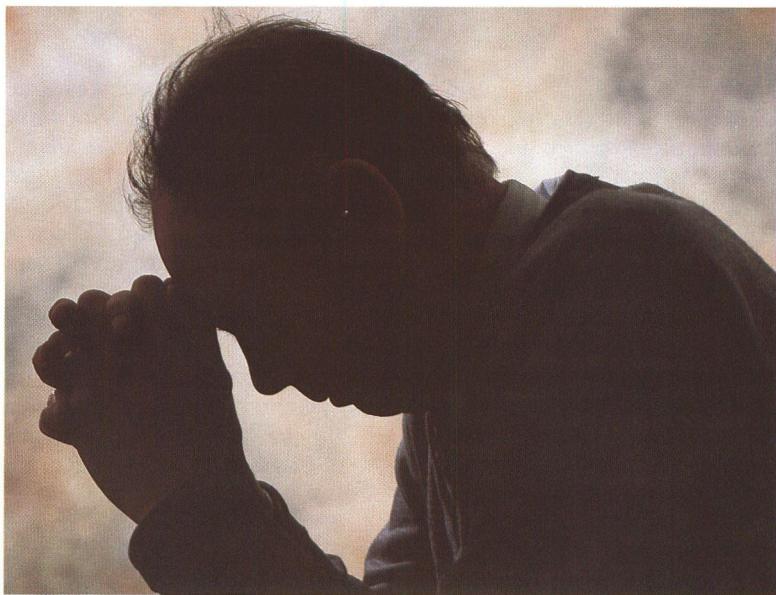
Ако Бог ти е посочил каква е твоята нужда и искаш да бъдеш спасен, трябва да се обърнеш с „покаяние спрямо Бога и вяра спрямо нашия Господ Иисус Христос“⁸⁷.

Трябва да се покаеш. Това означава пълна промяна по отношение на греха. Трябва да има промяна на ума. Трябва да се съгласиш с истината, че си грешник, бунтовник срещу святия и любвеобилен Бог. Трябва да има промяна в сърцето ти — една истинска скръб и срам поради низостта и гнусотата на твоя грех. После трябва да пожелаеш да се освободиш от него и да промениш посоката на живота си. Бог призовава хората да „вършат дела, които са съответни на покаянието им“⁸⁸. Трябва да предприемеш това! Бог няма да ти прости нито един грех, с който не искаш да се разделиш. Да се покаеш, означава да поемеш в нова посока, търсейки всеотдайно такъв начин на живот, който да бъде угоден на Бога.

Трябва да имаш вяра в Христа. Преди всичко това означава да приемеш, че Иисус е „Христос, Синът на живия Бог“⁸⁹ и че „Христос умря за нечестивите“⁹⁰. Второ, това означава да повярваме, че поради Своята сила и любов

Христос може и желае да те спаси. Трето, това означава всъщност да положиш упованието си на Христа, като разчиташ единствено на Него да оправи отношенията ти с Бога. Твоята горда и греховна природа ще се бунтува, че си изоставил упованието си в своята „изрядност“ или религия. Но ти нямаш никаква алтернатива. Трябва да престанеш да уповаваш на каквото и на когото и да било, освен на Христа, Който „може съвършено да спасява тия, които идват при Бога чрез Него“⁹¹.

Ако Бог е показал каква е твоята нужда и ти е дал това желание, обръни се към Христа и то още сега! Най-добре е да се молиш на висок глас пред Него; това ще ти помогне да бъдеш наясно с това, какво правиш. Изповядай, че си виновен, изгубен, безпомощен грешник и помоли Христа с цялото си сърце да те спаси, като заеме заслуженото Си място като Господ на твоя живот, давайки ти възможност да се отвърнеш от греха и да започнеш да живееш за Него.

Библията казва, че „ако изповядаш с устата си, че Иисус е Господ и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш“⁹² и че „всеки, който призовава Господното име, ще се спаси“⁹³ Ако наистина се довериш на Христа като на свой Спасител, и Го приемеш за свой Господ, можеш да считаши, че тези обещания са за теб.

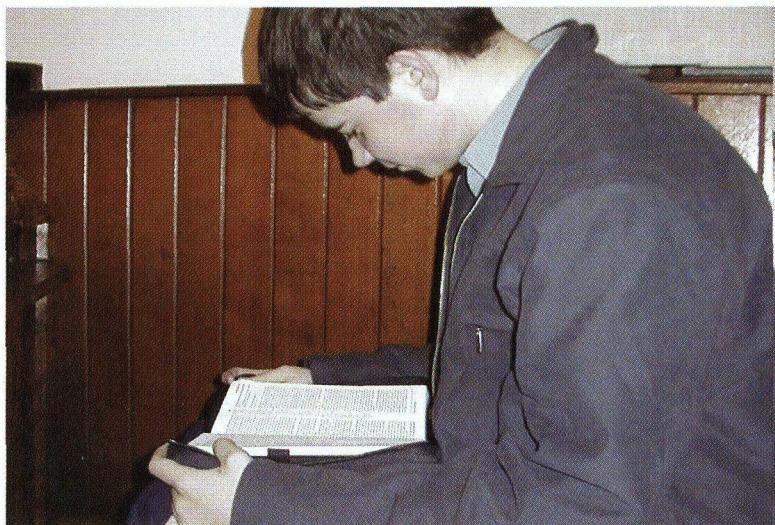
Ако започнеш отсега да уповаваш на Христа, ще има много чудесни неща, на които ще можеш да се наслаждаваш. Например ти ще бъдеш вече в изправни отношения с Бога; Библията казва, че ще бъдеш „оправдан“ и продължава: „и тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога чрез нашия Господ Иисус Христос“⁹⁴. Чрез Христа на твоите грехове се слага край: „всеки, който повярва в Него, ще получи чрез Неговото име прощение на греховете си“⁹⁵. Сега ти си член на Божието семейство: всички, които уповават на Христа, получават „правото да станат Божии чада“⁹⁶. Ти си в пълна безопасност, защото „няма никакво осъждане на тия, които са в Христа Иисуса“⁹⁷. Бог е навлязъл вече в живота ти чрез Святия Дух: „Духът на Този, Който е възкресил Иисуса от мъртвите, ще съживи и вас“⁹⁸. Колко велики са тези истини!

А отсега нататък ти трябва да растеш в обновения си духовен живот. Ето четири важни неща, на които трябва да обърнеш особено внимание:

Молитвата. Сега можеш да говориш на Бога като на свой Баща — нещо, което досега не си можел да правиш. Можеш да му се покланяш, да го прославяш за Неговата слава, мощ, святост и любов. Можеш да го молиш за прошка ежедневно. Дори тези, които стават Божии чада, не са съвършени, но „ако изповяддаме греховете си, Той е верен е праведен да ни прости греховете и да ни очисти

от всяка неправда”⁹⁹. Можеш да Му благодариш всеки ден за Неговата благост към теб. Има толкова много неща, за които би искал да Му благодариш, включително и за ежедневните блага в живота, които лесно би могъл да приемеш за дадени. Но особено много би искал да Му благодариш за това, че те е спасил, че те е приел в Своето семейство и ти е дал вечен живот. Не бива никога да считаши, че е трудно да се направи това! Можеш също така да изпросиш Неговата помощ, сила и ръководство в своя живот и живота на другите. Но особено би искал да се молиш за хората, които познаваш и са още далече от Бога, както си бил далече ти.

Четене на Библията. В молитвата ти говориш на Бога; в Библията Бог говори на теб. Следователно е много важно да я четеш всеки ден, за да опитваш онова, което „е угодно на Бога”¹⁰⁰. А когато четеш, помоли Го да ти помогне да разбереш нейното значение, за да изпълняваш учението ѝ, „за да пораснеш чрез него към спасение”¹⁰¹. Ако имаш нужда от помощ отначало при изучаването на Библията, потърси хора, които да ти помогнат с духовни напътствия.

Общение. След като вече си станал член на семейството на Бога, Той би желал от теб да се срещаш редовно със своите духовни братя и сестри! „Като не преставаме да се събираме заедно, а нека се увещаваме един друг”¹⁰². Това означава да се присъединиш към местната църква и

то колкото се може по-скоро. Да избереш правилната църква не е лесна работа, защото ти би искал да намериш такава, която ясно вярва във, и учи библейските истини, които прочете на тези страници. Човекът, който ти е дал тази книжка, би трябвало да ти помогне. А в местната църква ще намериш повече неща за Бога; ще се обогатиш от опитностите на другите; ще научиш колко са важни особените наставления на Бога за кръщението и Господната трапеза; и ще откриеш радостта да споделяш с другите дарбите и способностите, които Бог ти е дал. Ти имаш нужда от църквата и църквата има нужда от теб!

Служение. За теб ще бъде привилегия „да служиш на Господа твоя Бог с цялото си сърце и с цялата си душа“¹⁰³. Винаги помни, че Бог „ни е спасил и призвал“¹⁰⁴ за свят живот. Направи святостта свое качество; „понеже това е Божията воля — вашего освещение“¹⁰⁵. Опитай се да приложиш особените си дарби в служението на Бога; имай предвид, че ние, човеците, „сме Негово творение, създадени в Христа Иисуса за добри дела“¹⁰⁶. И накрая, използуй всяка възможност да казваш на другите „какви неща ти стори Господ“¹⁰⁷. Да се споделя с другите за Христа, не е само задължение на онези, които уповават на Него, но е непрестанно ободряваща опитност!

Отсега нататък се опитай да живееш по такъв начин, щото всеки миг от живота си „да възвестяваш превъзходствата на Този, Който те призова от тъмнината в Своята чудесна светлина“¹⁰⁸.

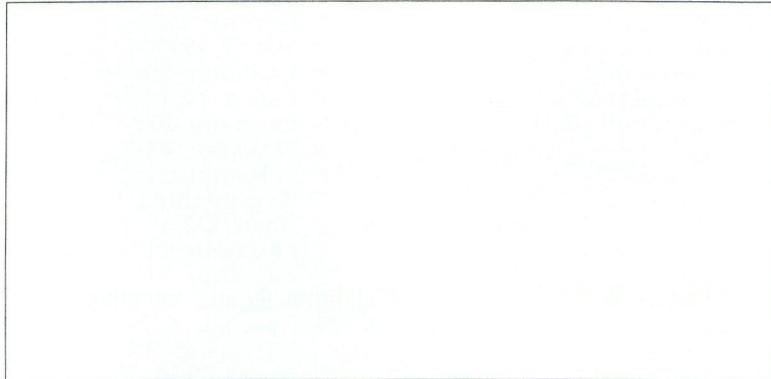

Транс Уърлд Радио в сътрудничество с „Нов Човек“ ще се радва да излъчи предаването „Основните Въпроси“ на български език от Джон Бланчърд. Ние се молим, Бог да благослови това предаване за разпространение на евангелието за Иисус Христос, което ще доведе до промяна в живота на хората.

Ако вие сте приели Иисус Христос като ваш личен Спасител след като сте прочели тази книга моля пишете ни на един от адресите долу. Искаме също така да ви информираме, че Транс Уърлд Радио излъчва няколко програми седмично на български език от мощния си предавател в Монте Карло. Тези програми ще ви помогнат за по-задълбоченото изучаване на Божието слово.

Вие можете да слушате нашите програми на 41 метровия сектор на честота 7.290 MHz от 18.00 до 18.15 местно време, от сряда до неделя всяка седмица.

В бъдеще се надяваме да увеличим броя на нашите радиопредавания. За графика на последните ни радиопредавания моля пишете на този адрес:

- 1 Евреи 11:6
 2 Битие 1:1
 3 Евреи 11:3
 4 Псалом 33:9
 5 Деяния 17:24
 6 Битие 2:7
 7 Псалом 139:14
 8 Иов 11:7
 9 Псалом 19:1
 10 Римляни 1:20
 11 2 Петрово 1:21
 12 Псалом 19:7-8
 13 2 Тимотей 3:16
 14 1 Солунци 2:13
 15 Йеремия 10:10
 16 Исаия 44:6
 17 Филипяни 2:11
 18 Иоан 1:1
 19 2 Коринтяни 3:18
 20 Иоан 4:24
 21 Иоан 1:18
 22 Йеремия 23:24
 23 Псалом 90:2
 24 Откровение 1:8
 25 Малахия 3:6
 26 Деяния 17:25
 27 Изход 15:11
 28 1 Царства 2:2
 29 Авакум 1:13
 30 1 Петрово 1:16
 31 Исаия 30:18
 32 Псалом 97:2
 33 Евреи 4:13
 34 Римляни 11:33
 35 Псалом 135:6
 36 Ефесяни 1:11
 37 Даниил 4:35
 38 Йеремия 32:27
 39 Иов 5:9
 40 Иов 37:23
 41 Битие 1:27
 42 Битие 1:28
 43 Битие 1:31
 44 Римляни 5:12
 45 Битие 2:17
 46 Битие 3:6
 47 Битие 3:8
 48 Римляни 5:12
 49 1 Иоана 1:8
 50 Римляни 3:23
 51 Йеремия 17:9
 52 Марко 7:21,22
 53 Притчи 20:9
 54 1 Иоана 3:4
 55 Псалом 7:11
 56 Римляни 14:12
 57 Евреи 9:27
 58 2 Солунци 1:9
 59 Матея 23:33
 60 Лука 16:28
 61 Исаия 33:14
 62 Матея 13:42
 63 Матея 22:13
 64 Откровение 14:11
 65 Лука 16:26
 66 Деяния 17:31
 67 Матея 23:33
 68 Исаия 64:6
 69 Ефесяни 2:9
 70 Иов 14:4
 71 Иоан 3:16
 72 1 Иоана 4:8
 73 1 Иоана 4:14
 74 Колосяни 2:9
 75 Лука 4:23
 76 Матея 4:23
 77 Евреи 4:15
 78 Матея 3:17
 79 Деяния 2:23
 80 Матея 20:28
 81 Римляни 5:8
 82 1 Петрово 3:18
 83 Марка 15:34
 84 Римляни 1:4
 85 Деяния 1:3
 86 Римляни 6:9
 87 Деяния 20:21
 88 Деяния 26:20
 89 Матея 16:16
 90 Римляни 5:6
 91 Евреи 7:25
 92 Римляни 10:9
 93 Римляни 10:13
 94 Римляни 5:1
 95 Деяния 10:43
 96 Иоан 1:12
 97 Римляни 8:1
 98 Римляни 8:11
 99 1 Иоана 1:9
 100 Ефесяни 5:10
 101 1 Петрово 2:2
 102 Евреи 10:25
 103 Второзаконие 10:12
 104 2 Тимотея 1:9
 105 1 Солунци 4:3
 106 Ефесяни 2:10
 107 Марка 5:19
 108 1 Петрово 2:9

ОСНОВНИ ВЪПРОСИ на живота

Джон Бланчард

Здраве, финанси, семейство, бъдещето —
животът е пълен с въпроси.

Има и някои по-дълбоки въпроси също. Кой
съм аз? Защо съм тук? Къде отивам? Има ли
смисъл този живот?

Но най-важните въпроси са относно Бога.
Съществува ли той? Какво представлява той?
Мога ли да го позная и да опитам неговата
сила в моя живот? И ако да, как?

Тази малка книжка засяга най важните
въпроси на живота и им отговаря просто,
ясно и директно!

Чети я внимателно! Това ще промени твоя
живот — завинаги!

(Bulgarian)